

SỐ 476

KINH THUYẾT VÔ CẤU XỨNG

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Pháp sư Huyền Trang.

QUYỂN 1

Phẩm 1: tựa

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Thế Tôn ở rừng Yêm-la-vệ thuộc thành Quảng nghiêm, cùng với tám ngàn vị đại Tỳ-kheo, ba vạn hai ngàn vị Đại Bồ-tát. Các vị ấy đều được tất cả đại chúng biết đến, có đại thần thông, sự nghiệp tu tập đã thành tựu, được oai đức của chư Phật gia hộ, giữ gìn, giữ vững thành lũy chánh pháp, nắm giữ tất cả chánh pháp, dùng tiếng gầm của sư tử để diễn giảng, với âm thanh hòa nhã chấn động khắp mười phương, làm bạn lành của chúng sinh mà không mời đến, nói dối Tam bảo không cho đoạn tuyệt, chiến thắng các ma oán, chế ngự các ngoại đạo, dứt hẳn tất cả nghiệp chướng và những thứ ngăn che, trói buộc, với niệm định Tổng trì đều viên mãn, kiến lập nẻo trí giải thoát không chướng ngại, đạt được tất cả pháp một cách thù thắng không gián đoạn, thành tựu niệm, tuệ, đẳng trì, Đà-la-ni, đạt bố thí điều phục đệ nhất, giới thể tịch tĩnh, an nhẫn chánh cần, tinh lực, Bát-nhã, phương tiện thiện xảo, diệu nguyện, lực trí Ba-la-mật-đa, chứng đắc pháp nhẫn bất khởi mà không có chỗ thủ đắc, có thể chuyển pháp luân không thoái chuyển, đắc vô tướng, được ấn chứng bằng diệu pháp, biết rõ các căn hơn kém của hữu tình, là người mà cả đại chúng không ai vượt hơn, có thể điều phục đạt được vô sở úy, đã chứa nhóm hành trang phước trí vô tận, có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thân tướng tốt đẹp đệ nhất, vứt bỏ tất cả đồ trang sức tốt đẹp ở thế gian, tiếng tốt đồn vang xa đến trời Đế Thích, đức tin kiên cố giống như kim cương, có niềm tin không hoại với pháp Phật, ban bố chánh pháp quý báu trong sạch như mưa cam lộ, lời nói của các vị ấy vi diệu đệ nhất trong các lời nói, đối với nghĩa pháp sâu xa thì đi sâu vào duyên khởi, đã đoạn trừ hai biên, kiến tập tương tục, diễn giảng không sợ sệt giống như sư tử gầm, các vị ấy diễn giảng pháp như sự chấn động của sấm vang, không thể so lường vượt ngoài cảnh giới so lường, cất giữ trí tuệ của pháp bảo làm đại đạo sư, chánh trực, xét kỹ, nhu hòa, kín đáo, đạt hoàn hảo các pháp khó thấy khó nghe, thể nhập vào tất cả thật nghĩa sâu xa, biết được ý thích của chúng sinh có chỗ quay về hay không có chỗ quay về, đạt được Phật trí Vô Đẳng Đẳng quán đánh, tiếp cận với lực, vô úy và pháp Bất cộng của Phật, đã diệt trừ tất cả cội ác đầy sợ hãi, vượt qua hết thủy hồ sâu nguy hiểm, quăng bỏ hoàn toàn dao gậy kim cương của duyên khởi, thường nghĩ thị hiện sinh về các cội để làm đại y vương, biết rõ phương thuật, tùy theo căn bệnh mà cho thuốc, bệnh tật chóng lành khiến chúng sinh được an vui, thành tựu vô lượng công đức, trang nghiêm thanh tịnh vô lượng cội Phật, ai thấy nghe đều được nhờ ân lợi ích, việc làm của các vị không bị tổn thất. Công đức của các vị ấy dù khen ngợi trải qua vô lượng trăm ngàn câu-chi na-do-tha kiếp cũng không hết. Tên các vị ấy là: Bồ-tát Đẳng Quán, Bồ-tát Bất Đẳng Quán, Bồ-tát Đẳng Bất Đẳng Quán, Bồ-tát Định Thần Biến Vương, Bồ-tát Pháp Tự Tại, Bồ-tát Pháp Tràng, Bồ-tát Quang Tràng, Bồ-tát Quang Nghiêm, Bồ-tát Đại Nghiêm, Bồ-tát Bảo Phong, Bồ-tát Biện Phong, Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Bảo Ấn Thủ, Bồ-tát Thường Cử Thủ, Bồ-tát Thường Hạ Thủ, Bồ-tát Thường Diên Cảnh, Bồ-tát Thường Hỷ Căn, Bồ-tát Thường Hỷ Vương, Bồ-tát Vô Khuất Biện, Bồ-tát Hư Không Tạng, Bồ-tát Chấp Bảo Cự, Bồ-tát Bảo Cát Tường, Bồ-tát Bảo Thí, Bồ-tát Đế Võng, Bồ-tát Quang Võng, Bồ-tát Vô Chương Tinh Lự, Bồ-tát Tuệ Phong, Bồ-tát Thiên vương, Bồ-tát Hoại Ma, Bồ-tát Điện Thiên, Bồ-tát Hiện Thần Biến Vương, Bồ-tát Phong Tướng Đẳng Nghiêm, Bồ-tát Sư Tử Hống, Bồ-tát Vân Lô Âm, Bồ-tát Sơn Tướng Kịch Vương, Bồ-tát Hương Tượng, Bồ-tát Đại Hương Tượng, Bồ-tát Thường Tinh Tấn, Bồ-tát

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bất Xả Thiên Ách, Bồ-tát Diệu Tuệ, Bồ-tát Diệu Sinh, Bồ-tát Liên Hoa Thắng Tạng, Bồ-tát Tam-ma-địa Vương, Bồ-tát Liên Hoa Nghiêm, Bồ-tát Quán Tự Tại, Bồ-tát Đắc Đại Thế, Bồ-tát Phạm Vĩng, Bồ-tát Bảo Trượng, Bồ-tát Vô Thắng, Bồ-tát Thắng Ma, Bồ-tát Nghiêm Độ, Bồ-tát Kim Kế, Bồ-tát Châu Kế, Bồ-tát Từ Thị, Bồ-tát Diệu Cát Tường, Bồ-tát Châu Bảo Cái... Ba vạn hai ngàn Đại Bồ-tát là bậc Thượng thủ như vậy.

Lại có một vạn Phạm thiên, Phạm vương Trì Kế làm thượng thủ vốn từ bốn đại châu Vô ưu, vì muốn chiêm ngưỡng lễ lạy cúng dường Đức Thế Tôn và nghe pháp nên đến dự đại hội này.

Lại có một vạn hai ngàn Thiên đế từ phương khác của bốn đại châu, cũng vì muốn chiêm ngưỡng lễ lạy cúng dường Đức Thế Tôn và nghe pháp mà đến dự đại hội này.

Ngoài ra, còn có chư Thiên với oai lực lớn, các chúng Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tố-lạc, Yết-lộ-đồ, Khẩn-nại-lạc, Ma-hô-lạc-già, Thích, Phạm, Hộ thế... đến hội hợp. Bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di cũng đều có mặt đông đủ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn giảng pháp cho vô lượng trăm ngàn đại chúng đến cung kính vây quanh. Ngài giống như núi chúa Đại bảo diệu cao tọa lạc trong biển cả. Với dáng oai nghiêm vờn vờn, Ngài ngồi trên tòa Bảo tạng đại sư tử hiển bày rực rỡ oai quang làm che khắp cả đại chúng.

Khi ấy, tại thành Quảng nghiêm, có một vị Bồ-tát thuộc dòng Ly-chiêm-tỳ tên là Bảo Tánh cùng năm trăm đồng tử dòng Ly-chiêm-tỳ, mỗi người cầm một lọng báu được trang hoàng bằng bảy báu đến rừng Yêm-la, nơi Thế Tôn ở. Họ đem lọng báu của mình dâng cúng Đức Thế Tôn. Sau khi cúng dường xong, họ đánh lễ sát chân Thế Tôn rồi đi nhiễu bảy vòng và lui đứng qua một bên. Nhờ oai thần của Đức Phật, các lọng báu tự nhiên hợp thành một lọng lớn che khắp cả tam thiên đại thiên thế giới. Tướng của thế giới này rộng lớn như vậy nhưng đều hiện rõ nơi lọng báu ấy. Tất cả núi chúa Đại bảo diệu cao, tất cả núi Tuyết, núi Mục-chân-lân-đà, núi Đại mục-chân-lân-đà, núi Hương, núi Báu, núi Vàng ròng, núi Hắc, núi Luân vi, núi Đại luân vi, biển cả, sông ngòi, khe suối, ao đầm và trăm câu-chi hòn đảo của đại châu, mặt trời, mặt trăng, sao, cung

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

điện trời, cung điện rồng, cung điện của các tôn thần, cùng các thành ấp, xóm làng, đô thị của Tam thiên đại thiên thế giới đều hiện trong lọng báu ấy. Chánh pháp mà chư Phật Như Lai nơi mười phương nói ra đều đồng vang lên trong lọng báu, ai nấy đều nghe rất rõ.

Thấy thân lực của Đức Phật, đại chúng đều vui mừng hơn hờ cho là điều chưa từng có và chấp tay lễ lạy Phật, chiêm ngưỡng dung nhan Đức Thế Tôn mắt không tạm rời, đều đứng im lặng.

Bấy giờ, ở trước Phật, Bồ-tát Bảo Tánh quỳ sát đất, chấp tay cung kính khen ngợi Phật bằng kệ:

*Mắt sạch to dài rất đẹp đẽ
Sáng như cánh hoa sen xanh biếc
Đã chứng ý lạc tinh đệ nhất
Xa-ma-tha thắng đến bờ kia.
Đã chứa vô biên nghiệp thanh tịnh
Đạt danh văn quảng đại thù thắng
Nên con cúi lạy Đại Sa-môn
Mở bày dẫn dắt đường tịch tĩnh.
Đã thấy Đại Thánh dùng thần biến
Hiện khắp vô lượng cõi mười phương
Trong đó chư Phật diễn giảng pháp
Tất cả ai nấy đều được nghe.
Pháp vương, pháp lực vượt quần sinh
Thường đem pháp tài ra bố thí
Phân biệt rõ ràng tướng các pháp
Quán Đệ nhất nghĩa, dẹp ma oán.
Với các pháp đã được tự tại
Nên cúi đầu lạy Đấng Pháp Vương
Nói pháp không có cũng chẳng không
Tất cả đều do nhân duyên sinh.
Không ngã, không tạo, không người thọ
Nghiệp thiện ác không bao giờ mất
Nơi cây Phật mới thắng sức ma
Đắc cam lộ Bồ-đề tịch tĩnh.
Đây chẳng phải tâm ý thọ hành
Tà ngoại đạo không thể so lường*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ba chuyển pháp luân ở đại thiên
Luân ấy năng tịch, bản tánh tịch.
Pháp hy hữu Trí thiên nhân chứng
Bấy giờ, Tam bảo hiện thế gian
Dùng pháp diệu này cứu muôn loài
Không lo, không sợ, luôn an lạc.
Đại Y Vương thoát sinh già chết
Lạ đáng biển công đức vô biên
Tám pháp bất động như núi chúa
Dù thiện, bất thiện đều thương xót.
Tâm hành bình đẳng như hư không
Ai lại không kính Đấng Năng Nhân
Đem lọng báu này dâng Thế Tôn
Tam thiên thế giới hiện trong đó.
Cung điện trời, rồng, thần vân... vân...
Lạ đáng thân công đức trí kiến
Thần biến mười Lực hiện thế gian.
Tất cả đều như bóng nắng sáng.
Chúng thấy khen ngợi chưa từng có
Lạ Đấng Mười Lực đại trí kiến
Chúng hội chiêm ngưỡng Đại Mâu-ni
Ai nấy sinh tâm tin thanh tịnh.
Và thấy Thế Tôn ở trước mặt
Đây là tướng Bất cộng Thế Tôn
Phật dùng một âm thanh giảng pháp
Từng loại chúng sinh đều được hiểu.
Và cho rằng tiếng Ngài giống mình
Đây là tướng Bất cộng Thế Tôn
Phật dùng một âm thanh giảng pháp
Tất cả chúng sinh đều được hiểu.
Và được thọ hành đạt lợi ích
Đây là tướng Bất cộng Thế Tôn
Phật dùng một âm thanh giảng pháp
Có người sợ hãi, người vui mừng.
Có người nhàm chán, người hết nghi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đây là tướng Bất cộng Thế Tôn
Lạy Đấng Mười Lực vững dững mãi
Lạy Đấng đã đắc vô sở úy.
Lạy Đấng đạt Định pháp Bất cộng
Lạy Đấng đại đạo sư tất cả
Lạy Đấng đoạn trừ các kết sử
Lạy Đấng đã trụ bờ bên kia.
Lạy Đấng cứu khổ khắp các loài
Lạy Đấng không ở cõi sinh tử
Với hữu tình đạt tâm bình đẳng
Với các cõi, tâm đều giải thoát.
Mâu-ni tu hoàn toàn không ấy
Giống như hoa sen không nhiễm nước
Là tất cả tướng, không chốn lìa
Mãn tất cả nguyện, không chỗ nguyện.
Oai thần lực lớn không thể bàn
Lạy Đấng như không, không chỗ trụ.*

Sau khi dùng kệ khen ngợi Đức Thế Tôn, Bảo Tánh thưa:

–Năm trăm đồng tử này đã phát tâm Bồ-đề vô thượng. Họ hỏi con về việc trang nghiêm, thanh tịnh cõi Phật. Cúi xin Như Lai thương xót nói cho họ về tướng của cõi Phật thanh tịnh, làm thế nào để tu tập về cõi Phật thanh tịnh của Bồ-tát?

Nghe hỏi như vậy, Đức Phật nói:

–Lành thay! Lành thay! Này Bồ-tát Bảo Tánh! Vì các Bồ-tát mà ông thưa hỏi Như Lai về tướng của cõi Phật thanh tịnh và hỏi về sự tu tập cõi Phật thanh tịnh của Bồ-tát. Ông hãy lắng nghe cho rõ, suy nghĩ thật kỹ. Ta sẽ phân biệt giảng nói cho ông.

Khi ấy, Bảo Tánh và các Bồ-tát thưa:

–Cúi xin Phật giảng nói, chúng con đều rất muốn được nghe.

Thế Tôn bảo các Bồ-tát:

–Cõi của các hữu tình là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Vì sao? Này các thiện nam! Tất cả các Bồ-tát tùy theo các hữu tình mà làm tăng trưởng lợi ích, sau đó đưa họ vào cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh, tùy theo các hữu tình mà làm phát sinh những công đức thanh tịnh rồi đưa họ vào cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tùy theo các hữu tình cần cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh nào để được điều phục thì đưa họ vào cõi Phật ấy, tùy theo các hữu tình cần cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh nào để ngộ nhập trí của Phật thì đưa họ vào cõi Phật ấy, tùy theo các hữu tình cần cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh nào để phát sinh căn hạnh của bậc Thánh thì đưa họ vào cõi Phật ấy. Vì sao? Nay các thiện nam! Bồ-tát đưa chúng sinh vào cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh với mục đích làm họ tăng trưởng lợi ích và để phát sinh những công đức thanh tịnh.

Nay các thiện nam! Ví như có người muốn xây nhà cửa cung điện nơi khoảng đất trống, trang hoàng theo ý muốn không bị chướng ngại. Nếu làm ở trong hư không thì không bao giờ thành tựu. Cũng vậy, Bồ-tát biết các pháp đều như hư không, chỉ vì muốn làm tăng trưởng lợi ích cho các hữu tình và để sinh công đức thanh tịnh nên đưa họ vào cõi Phật như thế. Việc đưa họ vào cõi Phật thanh tịnh như vậy chẳng phải giống việc làm ở hư không.

Lại nữa, này Bồ-tát Bảo Tánh! Các ông nên biết, cõi phát sinh tâm Bồ-đề vô thượng là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề thì tất cả hữu tình phát sinh hướng về Đại thừa đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi thuần an lạc là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề tất cả hữu tình không đua nịnh, không dối gạt đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi gia hành hoàn hảo là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình phát tâm giữ gìn tốt đẹp gia hành hoàn hảo đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi ý lạc tối thượng là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình thành tựu đầy đủ pháp thiện đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu bố thí là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình xả bỏ tài pháp đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu tịnh giới là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình thành tựu viên mãn mười đạo nghiệp thiện đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu an nhẫn là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình có ba mươi hai tướng tốt trang nghiêm thân, an nhĩn nhu hòa, tịch tĩnh đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu tinh tấn là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình dũng mãnh tinh tấn đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu tĩnh lự là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình thành tựu đầy đủ chánh niệm, chánh tri, chánh định đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu Bát-nhã là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình đã nhập chánh định đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi bốn Tâm vô lượng là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình thường sống trong Từ, Bi, Hỷ, Xả đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi bốn Nhiếp sự là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, tất cả hữu tình đều được thấu gồm vào giải thoát đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi phương tiện thiện xảo là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, các hữu tình quán sát thiện xảo về các pháp đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu ba mươi bảy phần Bồ-đề là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, các hữu tình thông đạt tất cả Niệm trụ, Chánh đoạn, Thần túc, Căn, Lực, Giác chi, Đạo chi đầy đủ đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Cõi tu hồi hướng là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, thì cõi của Bồ-tát ấy đầy đủ các đức trang nghiêm.

Cõi giảng nói hoàn hảo về diệt trừ tám nạn là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, cõi ấy vĩnh viễn không còn cõi ác, nguy ách.

Cõi tự mình giữ giới hạnh không gièm chê người là cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, cõi ấy không có cái tên phạm giới cấm.

Cõi mười đạo nghiệp thiện rất thanh tịnh là cõi Phật trang

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát. Khi Bồ-tát chứng đắc đại Bồ-đề, các hữu tình sống lâu, bền vững, giàu có, phạm hạnh, nói năng chân thật, nói lời hòa nhã, quyến thuộc không xa lìa nhau, khéo tuyên thuyết mật ý, lìa các tham dục, tâm không sân hận, các hữu tình chánh kiến như vậy đến sinh vào cõi của Bồ-tát ấy.

Này các thiện nam! Như thế nếu Bồ-tát tùy theo sự phát tâm Bồ-đề thì ý lạc được thuần tịnh, nếu tùy theo ý lạc thuần tịnh thì được gia hành hoàn hảo, nếu tùy theo gia hành hoàn hảo thì ý lạc tăng trưởng, nếu theo ý lạc tăng trưởng thì được dừng lại, nếu theo sự dừng lại thì được phát khởi, nếu theo sự phát khởi thì được hồi hướng, nếu theo sự hồi hướng thì được tịch tĩnh, nếu theo sự tịch tĩnh thì hữu tình thanh tịnh, nếu theo hữu tình thanh tịnh thì có cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh, nếu theo cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh thì có giáo pháp thanh tịnh, nếu theo giáo pháp thanh tịnh thì có phước diệu thanh tịnh, nếu theo phước diệu thanh tịnh thì có tuệ diệu thanh tịnh, nếu theo tuệ diệu thanh tịnh thì có trí diệu thanh tịnh, nếu theo trí diệu thanh tịnh thì có hạnh diệu thanh tịnh, nếu theo hạnh diệu thanh tịnh thì có tự tâm thanh tịnh, nếu theo tự tâm thanh tịnh thì có các công đức diệu thanh tịnh.

Này các thiện nam! Thế nên muốn siêng năng tu tập về cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Bồ-tát thì trước tiên nên dùng phương tiện trang nghiêm thanh tịnh chính tâm mình. Vì sao? Vì nếu các Bồ-tát tâm trang nghiêm thanh tịnh thì đắc được cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh.

Bấy giờ, nhờ oai thần của Đức Phật, Tôn giả Xá-lợi Tử suy nghĩ: “Do tâm Bồ-tát trang nghiêm thanh tịnh nên cõi Phật cũng trang nghiêm thanh tịnh. Đức Thế Tôn của ta khi hành hạnh Bồ-tát vì tâm không trang nghiêm thanh tịnh nên cõi Phật của Ngài xen tạp ô uế như vậy chăng?”

Biết tâm niệm của Tôn giả, Đức Phật nói:

–Này Xá-lợi Tử! Ý ông thế nào? Mặt trời, mặt trăng ở thế gian có bất tịnh chăng mà người mù không thấy?

Tôn giả thưa:

–Bạch Thế Tôn! Không, đó là lỗi của người mù chứ chẳng phải do mặt trời, mặt trăng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật nói:

–Cũng vậy, vì lỗi của chúng sinh nên không thấy cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh của Thế Tôn, chứ chẳng phải do lỗi của Như Lai.

Này Xá-lợi Tử! Cõi trang nghiêm thanh tịnh của ta, ông không thấy được đâu.

Khi ấy, Phạm vương Trì Kế nói với Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Tôn giả đừng nghĩ cõi Phật ấy không trang nghiêm thanh tịnh. Vì sao? Vì cõi Phật ấy rất trang nghiêm thanh tịnh.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Này Đại Phạm Thiên vương! Cõi Phật ấy trang nghiêm thanh tịnh thế nào?

Phạm thiên Trì Kế thưa:

–Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Giống như cung trời Tha hóa tự tại, có vô lượng công đức báu trang nghiêm. Tôi thấy cõi trang nghiêm thanh tịnh của Đức Thế Tôn Thích-ca Mâu-ni cũng có vô lượng công đức trang nghiêm như vậy.

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Này Đại Phạm Thiên vương! Tôi thấy cõi ấy đất đai lồi lõm, gò đồi, hầm hố, gai góc, cát sỏi, đất đá, núi non đầy dẫy ô uế.

Phạm thiên Trì Kế thưa:

–Thưa đại Tôn giả! Vì tâm có cao thấp không trang nghiêm, thanh tịnh tức cho ý lạc trí tuệ của Đức Phật cũng như vậy, nên thấy cõi Phật không trang nghiêm, thanh tịnh. Nếu các Bồ-tát đối với hữu tình có tâm bình đẳng nơi công đức trang nghiêm, tức cho ý lạc trí tuệ của Đức Phật cũng vậy thì thấy cõi Phật ấy rất trang nghiêm thanh tịnh.

Biết đại chúng nghi ngờ, Đức Thế Tôn liền nhấn ngón chân xuống đất. Tức thời hiện ra vô lượng trăm ngàn vật báu đẹp đẽ trang nghiêm trong tam thiên đại thiên thế giới giống như cõi Vô lượng công đức bảo trang nghiêm của Phật Công Đức Bảo Trang Nghiêm. Cả đại chúng đều khen ngợi là chưa từng có và đều tự thấy mình ngồi trên hoa sen báu.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Ông có thấy các đức trang nghiêm thanh tịnh nơi cõi Phật kia không?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn giả Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn! Sự việc này xưa nay con chưa từng thấy, chưa từng nghe cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh hiện lên như vậy.

Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Cõi Phật của ta cũng thanh tịnh như vậy. Vì muốn làm thành thực cho các hữu tình thấp kém, mà thị hiện cõi với vô lượng thứ xen tạp, ô uế như thế.

Này Tôn giả Xá-lợi Tử! Chư Thiên nơi cõi trời Tam thập tam đều ăn bằng bát báu, nhưng tùy theo nghiệp của họ mà nhận lấy thức ăn có khác nhau. Cũng vậy, này Tôn giả Xá-lợi Tử! Vô lượng hữu tình sinh vào một cõi Phật. Tùy theo tâm của họ tịnh hay uế mà thấy có khác nhau. Nếu tâm người tịnh thì thấy cõi ấy có vô lượng công đức diệu bảo trang nghiêm.

Ngay lúc Phật hiện bày cõi trang nghiêm thanh tịnh ấy thì năm trăm đồng tử đi theo Bồ-tát Bảo Tánh chứng đắc pháp Nhẫn vô sinh. Tám vạn bốn ngàn hữu tình phát tâm Chánh đẳng giác Vô thượng.

Khi ấy, Đức Thế Tôn liền thâm giữ thần túc và thế giới ấy trở về như cũ. Ba vạn hai ngàn chư Thiên và người cầu Thanh văn thừa liền biết pháp hữu vi đều là vô thường, xa lìa mọi phiền não cấu uế, đạt được mắt pháp thanh tịnh. Tám ngàn Tỳ-kheo lìa hẳn các lậu, tâm hoàn toàn giải thoát.

M